

KIRK GÜN  
Seçme Şiirler

ANTOINE CASSAR

Hazırlayan ve Çeviren:

Selahattin Yolgiden

Kırk Gün / Seçme Őirler  
Antoine Cassar

VII. İSTANBUL Offline Őir Festivali kapsamında tanıtım  
materyali olarak basılmıŐtır, satılamaz.

2024

Mavi Delta Yayınları  
Genel Yayın Yönetmeni: Zerrin Yılmaz  
Türkçe eviri: Selahattin Yolgiden

Bu kitapçık Versopolis Platformu desteğiyle basılmıŐtır.

KIRK GÜN  
Seçme Şiirler

ANTOINE CASSAR

Hazırlayan & Çeviren:

Selahattin Yolgiden

## İÇİNDEKİLER

GECE 0 .....	7
GÜN 1 .....	8
GECE 2 .....	10
GÜN 3 .....	11
GECE 4 .....	12
GÜN 5 .....	15
GÜN 9 .....	17
GECE 18 .....	19
GECE 20 .....	21
NIGHT 0 .....	25
DAY 1 .....	26
NIGHT 2 .....	28
DAY 3 .....	29
NIGHT 4 .....	30
DAY 5 .....	33
Day 9 .....	35
NIGHT 18 .....	37
NIGHT 20 .....	39

LEJL 0.....	42
JUM 1.....	43
LEJL 2.....	44
JUM 3.....	46
LEJL 4.....	47
JUM 5.....	50
JUM 9.....	52
LEJL 18.....	54
LEJL 20.....	56

## **ANTOINE CASSAR**

1978 yılında Londra'da doğdu. Maltalı şair, çevirmen, editör ve aktivist. Çoğunlukla haritalar ve sınırlar, şehirler ve dil, yürüyüş ve akıl sağlığı hakkında Maltaca ve İngilizce yazan Cassar'ın şiirleri Lithub, Rn Books & Arts, France 3 TV, Radio Nacional de España, SFR 2 Kultur ve RTV Slovenija gibi yerlerde yayınlandı.

Çocukluk travmaları, depresyon ve bir iyileşme süreci olarak yürümek üzerine yazdığı kitabı *Erbgħin Jum* (Kırk Gün, EDE, 2017), 2018'de Malta Ulusal Kitap Ödülü'ne layık görüldü ve Avrupa Özgürlük Şairi ödülünün kısa listesine girmeye hak kazandı.

## **GECE 0**

Gecenin karanlığında bir ürpertiyle sarsılıyorum,  
Kalbim atıyor, ne kadar yalnız ve hatalıyım,  
Altımdaki yatağın ve zeminin sadece bir yanılsama olduğu  
-aşağıya, yuvarlak bir uçuruma düşüyorum:  
Sonsuza dek küçümsenmiş gözler kadar derin,  
Her gözeneğinden damlayan kan kadar derin,  
Anılardan kararan karaciğer kadar derin,  
Annemin karnından sökülen rahim kadar derin.

## GÜN 1

Gel bu kefaretin ilk adımını atalım

Ben ve bu beden, eskiden kalan suçluluk duygusundan kurtuluyoruz.

Kırk gün, her sabah on bin adım,  
Yıl sonuna ya da ben solana kadar.

İlk adım. İkinci adım. Her adım bir sıçrama  
Sonsuz bir düşün üzerinde, gizlenen bir çukur,  
Aç dişleriyle kıkırdayıp gevezelik eden;  
Geçmişin buruşuk haritasının yılankavi kıvrılan yolları  
Üzerinde konuşlanmış çukurlar.

Üçüncü adım. Dördüncü adım. Her adım  
Daha hafif bir öncekinden, bir sonrakini doğuran;  
Yere basıyor tabanlarım,  
Bir ipte yürüdüklerini unutarak.  
Beşinci, altıncı, yedinci, ardımda küçülen  
Hayaletlerin sayısını unutana kadar,  
Göğsüm hava gibi hafifleyene kadar.

Saçlarımı mahvetmesini istiyorum çiseleyen yağmurun,  
Bu vaftizi istiyorum; omuzlarımdan akan teri,  
Adımın harflerini yıkayan.  
Sırtımı ısıtmasını istiyorum sırt çantamın,  
Kaynamasını istiyorum bacaklarımdaki kanın;  
Bedenimi utancından arındıran bir ateş.



Kırk gün, her sabah on bin adım,  
Dünyanın kıvrımlarından başka hiçbir kola gitmeyen,  
Rüzgârın dudaklarından başka hiçbir dudağa,  
Güneşten daha sıcak başka bir kucağa doğru.

Yıl sonuna kadar kırk sabah, bugünden itibaren,  
Her hatayı telafi etmek, tüm korkuları yok etmek için,  
Yerimi eskiye döndürmek için, bir kez daha açmak haritayı,  
İpin ucundaki pusulayı sıfırlamak için,  
Ya yürümeye devam edeceğim ya da solup gideceğim.

## GECE 2

Seni zorlayamam denize deęer vermeye.  
İki yıl bekledin bana bunu küçümsediğini söylemek için.  
İki yıl; tuzlu havanın, bağırsaklarını öksürerek  
Çıkarmak istemene neden olduğunu söylemek için.  
Tüm o kalpler, kumda izler bıraktı  
Bunu daha sonra itiraf etmek için,  
En başından beri, bu adada köklenme isteğime içerledin.  
Ve nefesinle kafiyelenen tüm o dizeler,  
Dalgaların gelgitlerinde, yükselip alçalmasında kirpiklerin,  
Göğsüne yanaştırdığım dalgalarında saçlarının.  
Bugün, bilemiyorum adını denizin adıyla birlikte anıp  
anamayacağımı,  
Ya da adının harfleriyle denize şarkı söyleyeceğimi bir daha.

Seni zorlayamam denize deęer vermeye.  
İki yıl bekledin bana bunu küçümsediğini söylemek için.  
Tam o anda, ayaklarımın altından kaydı dünya,  
Beni burada, köklerim açıkta bıraktın,  
Fok balıksız bir sahil, kumsuz bir kumsal,  
Karanlıkta yüzen topraksız bir ada,  
Adını oluşturan harflerin dönüp durduğu yerde  
Ve üstüne ve içine binlerce ruhun  
Yuva yapmaya geldięi, tutuşarak el ele.

### **GÜN 3**

Yürümek bir merhem gibidir kalbe. Yürü o zaman.  
Denize ağlarsan, içinde yıka ayaklarını.  
Gözlerin yanarsa, bırak rüzgâra.  
Aldırma büyümek için seni küçümseyenlere.  
Kendi kederlerini yatıştırmak için seni ürkütenlere.  
Aldırma yükselen gölgenin kırmızı tırpanına.  
Eğer bir şey olursa, seni teşvik edecek bu acı.  
Ağla o zaman, kendinin kedisi ol.  
Yürü. Ayağını karşılayan yol ol.  
Yaz. Sessizliğini anlatan kelime ol  
Ve bırak rüzgâra. Bu görevin senin.

#### GECE 4

Ellerinin yarattığı cehennemde olan baba  
Annemin gözlerine dikilmiş her yumrukla,  
Kırbacında sırtımdaki her kemerin,  
Her çığlık evin duvarlarını ayırmaya devam ediyor  
Çöküşünden otuz yıl bile geçtikten sonra.

Ben evin erkeğiyim ve ben ne dersem o olur,  
Dediğimi yap, yoksa seni gebertirim,  
Gidersen bir daha asla göremezsin çocuklarını.

Kafamıza vurduğun her kelimeyle  
Avuçlarında gururla taşıdığın çekiçle,

O seni terk etti, seni istemiyor, o senin annen değil,  
Hangi anne çocuklarını terk eder?  
Hiç zahmet etme onu aramayı, ben sana yeni bir tane bulurum.

Bizi masada beslediğin zehrin her damlasıyla  
Ve her biri becerirken anneni bir gözyaşı kaçtı bizden  
O şeytani orospu gibi ağlamayı keser misin,  
Yansa üzerine işemezdim bile,  
Sen gör bak nasıl tüküreceğim mezarına öldüğünde

Kaç kez kaçtığımı bilseydin, camdaki bu  
Çatlak surattan, nefretin çocuğu,

Dar boyunlu cübbeden kaçışın çocuğu,  
Yaralandığında aradığın ucuz rahatlamanın çocuğu,  
Gençliğinin canlı bir hatası,  
Seninle kaçmayı reddeden bir mücevherden,  
Sekiz yaşından beri intikamı düşlemekten  
Asla vazgeçmeyen canlı bir hata.  
Seni anlamadan affedeceğime söz veremem,  
Seni gömmeden önce anlayacağıma söz veremem.

Bilirim nasıl bir his olduğunu kafesten kaçmanın  
Kanatlarında hissettiğin sıcak hava dalgasıyla,  
Ve güneşe dönüp kendini beğenmiş bir şekilde,  
Ve uyanırsın aniden, gagan çamurla doluyken  
Bilirim nasıl bir his olduğunu aynaya çarpmanın,  
Ve kırıkları çiğnemenin aç çenenle,  
Ve yalayararak fayansın üzerinde kalan kanını,  
Ve sayarak her ılık damlayı, her kaybı.  
Bilirim nasıl bir his olduğunu sürgünde yaşamanın  
Ve köklerini çiğnemeyi köpüklü dalgaları kusana kadar,  
Ve sığınak aramak inzivanın ürpertisinden kaçıp  
Tuzun tesellini özlemek için  
Anlayamadığım, neden hâlâ, en iyi zamanlarında  
Yaptığın hataya sarıldığın  
İzin vermediğin ne kendi kendini affetmene  
Ne de çekicinin elinden kaymasına.

Ellerinin yarattığı cehennemde olan baba,

Kendi adını lanetleyen, kendi krallığını yok eden,  
İsteğine hem yerin hem de göklerin sağır olduğu,  
Bize günlük ekmeğimizi,  
Annemizi zihnimizden silme şartıyla veren  
Derimizden, kanımızdan ve köklerimizden  
Suçlarını bağışlıyoruz pişmanlık olmadan  
Senin adınla karşı duralım günaha ve kötülüğe  
Ve kabul et ölene kadar böyle olmasını -  
Seni anlamadan affedeceğime söz veremem  
Seni gömmeden önce anlayacağıma söz veremem  
Otuz yıl boyunca annemden kaçtım kadehlerde  
Sana benzemem için benim de utanmama izin verme.

## GÜN 5

Hiçbir yere düşmeyen bir yağmur damlası gibi,  
Nerede söz vermişti çöl, çatlak, toprak  
İçimde taşıdığım toprağı sulamak ve her  
Delik kapansın diye çiçekler büyütme için  
Beni bütünüyle içine çekeceğine?

Yürüyorum çukurdan çukura, sırıyorum ve yürüyorum  
Kanımı baskılıyor teselli için susamışlığım  
Derinlere iner suçluluk hissi, iyi yanar üstelik,  
Rahatlık veriyor şimdi göğsümdeki bu yanma.  
İleri, ileri, yelkenlere bol oksijen,  
On bin adım, on bin kez sıçraması inancın,  
Korkma tezahürat yapmaya her mavi çizgide  
Korkma ağlamaya her söğüdün önünde  
Kök salmak istiyor bu ayak. Kaldır toprağın üstünden.  
Kanatlanmak istiyor bu ayak. Aşağı indir tekrar.  
Eğer bir canavar çıkarsa ortaya, seni durdurmak için  
Yerinde dur, karşı çık ona, aklından geçeni söyle  
Yol vermesini ve sonraki ayağı indirmesini izle.  
Kıyıya doğru bir dalga gibi ilerle  
Ve sonra bir dalga daha  
Sekiz kilometre sonra hissetmeye başlayacaksın  
Kanında soluyan ateşin zonklamadığını.

Bugünlük yeter. Şimdi dinlenme zamanı.  
Yol uzun ve daha yeni çıktın yola.  
Bir başka gün doęacak yeniden suçlulukla  
Bir gece daha hayaletleri duyduktan sonra  
Ha bu arada, yeni kazandığın bu yalnızlığı  
Ekmeęine katık et, suyla birlikte yudumla.



## GÜN 9

Yetişmen gereken iki ya da üç günlük yürüyüş daha var.  
Ne uzun zaman harcadın, oturunca damarlarını buruşturan.  
Yağmurdan korkma, yüzünü soğuğa dön  
Düşüncelerini keskinleştirip dürtülerini yumuşatan.

Gri gri üzerinde. Gri grinin içinde. Önünde zıplıyor  
Gri bir güvercin. Gri kaldırım gri sokaklara götürüyor  
Seni. Gri ufuk, bir gri içinde gizlenmiş. Ağzından  
Yükselen gri buhar, grisi içinde eriyor havanın.  
Kaç tonu var grinin?  
Açıktan koyuya, karanlıktan ışığa,  
Sis grisi, sıçan grisi, ofis kahvesi grisi,  
Ciğer grisi, kül grisi, sümüklü doku grisi,  
Dolunayda uluyan kurt grisi,  
Yunus'u uyutan balinanın karnındaki gri,  
Gri fil ve onun hafıza bankası,  
Çukurda yükselen uzun yüzlü hayaletin grisi,  
Babanın çocuklarının yüzüne inen kemerin grisi,  
Toz grisi, kir grisi, ıslak paspas grisi,  
Madalyon grisi, kurşun grisi, feryat eden anne grisi,  
İngiliz yatılı okulunun kantin grisi,  
Gözkapaklarıma annemin yüzünün damgasını vuran gri,  
İlaç folyosunun elimde eriyen grisi,  
Gri hastane koğuđu, gri uykusuz gece,  
Boru grisi, sancı grisi, kusmukla kirlenmiş keten grisi,

Metal grisi, yıkanmış gri, “ne boktan” bir gri,  
Bu seslere hemen bir son veren gri,  
Uzun bir yürüyüşten sonra ölen beynimin grisi.

Yarın yetişeceğim üç veya dört günlük yürüyüşe.  
Bugün sayılmaz. Bugün bir enkaz gibi üzerimden geçti de.

## GECE 18

Senden ayrıldığımdan beri yaptığım on üçüncü uçuş bu  
Senden ve kendimden bir şeyden de.  
Gece siyahı saçlarında dolaşan ellerim yerine  
Alacakaranlıktan sıyrılan bu yük gemisi,  
Arada bir titriyorum, karanlıktan karanlığa  
Her yolculukta gözlerimi altına  
Yayılan haritayı buruşturmak için.  
Karnımda yer buluyor dışarıdaki boşluk,  
Yayıyor fethetmek için göğüs kafesimi,  
Zihnim direniyor onu didik didik etme dürtüsüne  
Ama çok geç artık – tek bir düşünce bile yetti işte.  
Tıkaklı kulaklarımda çınıyor isminin sesli harfleri.  
Neredeyse haklısın dediğini duyar gibiyim,  
İki yıl boyunca, yokluğunun yasını tutan  
Tohumları saklayan, sıcak çarşafı  
Altından çektim için.  
Ve bu gece işte buradayım, daralmış, donmuş,  
Bebek feryatlarıyla dolu bir metal parçasında,  
Unuttum saymayı anılarımı,  
Seni ayın altında ilk gördüğüm anı, hurma kokan  
Dudaklarını ilk tattığım zamanı,  
Ateşin önünde ilk soyunuşumuzu, son kez  
Kolumu beline atıp dinlenişimizi.  
Parmaklarımla uyumasını yani rahmine karşı huzurla.

Uzaklara uçmak zorunda olan ben  
Bir kez daha kendi hayatını yönetmeyi umarak  
Yolculuğum sona erdi ayaklarım havada sallanırken  
Elimde sadece çözmesi uğraş gerektiren bir harita  
Ve anlamsız bir pusulayla  
Ayrık bir ekseninde dönen yuvarlak bir kafesin  
Çubuklarından başka çubuklarına huzursuzca sıçrayan.

Anlamsız, hepsi anlamsız şimdi – ödünç kanatlar, kayanın  
Altından pompalanıp, bulutların metrelerce üzerinde  
Tükenmiş hayallerle yanmak için gerekli olan petrol,  
Hepsi anlamsız – perişan şehirlere biletler,  
Nüfusu bir kişi olan, topraksız bir ülkenin pasaportu,  
Biri doğdu ve evinden uzakta, sürgünde öldü.

Bu son yolculuk değil, son ağlayış değil  
Son acı değil bedenimin çekmek zorunda olduğu  
Bakışlarımı acil çıkışa sabitliyorum –  
Ayakta duramayacak, açamayacak  
Ve sıçrayamayacak kadar yorgun.  
Bir bebek ağlamaya başlıyor türbülânsta.  
Sen gökyüzü olsaydın ben de kuş olurdum.

## GECE 20

Küçük kardeşim, saklanmak için nereye geldin?  
Daha yürümeyi bile öğrenemedin, emziğinden  
Hâlâ ekşi süt damlıyor ve sen şimdiden  
Gardrobun karanlık köşesinde misin?  
Gel, kaldır yüzünü, ver elini bana, gel,  
Yüzümden korkma babamın yüzüne benzeyen.  
Artık bağıramaz çünkü az önce dışarı çıktı  
O ve kemeri eve dönene kadar uyumuş olacağız biz.  
Gel, bir oyun oynayalım, arabaları yarıştıralım  
Haritanın üstünde, kucağımıza alalım  
Delik deşik olmuş tek gözlü Tigru'yu,  
Ona yeşil bir barınak inşa edelim uyuması için,  
Malta'ya uçuralım kırmızı-yeşil uçağı,  
Mavi telefonda büyükanneyi arayalım,  
Biraz piyano çalalım annemle  
Bize mermer güvercin şarkısını söylerken.  
Hadi dostum, dışarı gel de sana bir hikâye okuyayım,  
Gecenin korkunç canavarlarından biri hakkında yazdığım,  
Yıldızlar ağına roketle gidiyor, sıkışıyor ve sonra ona doğru  
Sürünüyor bir örümcek, ve yalayıp yutuyor onu ve roketi.  
Hepsi bu.  
Oh hayır! Şşşşşt! Biraz yana kay,  
Geri döndü, anahtar girdi deliğe,  
Bana yer aç, yaklaş ki  
Kulaklarımı kapatabileyim. Haklıydın.

Karanlıkta aydınlıktan daha az hayalet vardır,  
Korkma, Tigru kapıyı korumak için burada,  
Bizi savunacak, onu kovacak ya da parçalara ayıracak,  
Bekle, Tigru'yu alıp geleyim yoksa bizi bulabilir,  
Kapıyı hafifçe açacağım, sakın sesini çıkarma,  
Endişelenme, duyduğun ses şingirdayan kemerden,  
Babam pantolonunu deęiştiriyor sadece,  
Annem tuşlarını temizliyor piyanonun,  
Çığlık atıyorsa eğer, gördüğü böcektendir,  
Ve babam onu ayakla ezmeye çalışıyor,  
Bu onun duvara çivi çakması  
Annemin getirdiğı tabloyu asmak için,  
Sevinçten ağlıyor annem çünkü çok güzel,  
Bir kez olsun barışmış gibi görünüyorlar  
Çünkü ikisi de sessiz şimdi, iniltiler kesildi.

Aęlama yoksa bizi duyar, altına da işeme.  
Yoksa ben de işerim ve beni bulur koklayarak  
Ve geçen hafta yaptığı gibi döver,  
Okul arkadaşlarım yüzümdeki morluklara  
Gülmesin diye evde kalmak zorunda kalırım.  
Telefonu alt katta bırakmamış olsaydım  
Mavi bir düğmeye basardım ve  
Simsiyah bir örümcek yıldızların ağından süzülürdü aşığı  
Babamı ve kemerini bir lokmada yutmak için.  
Ve piyano çalmak için aşığı inebilirdik,  
Annem bize mermer güvercin şarkısını söylerken

Her sabah gelip onun ellerinden yem yiyen  
Ve kısa sürede birbirlerinin en iyi arkadaşları olan  
Yağmur ya da güneş olsun, rüzgâr ya da kar  
Annem git diyene kadar onu bekleyen  
Sonra kanatlarını açıp giden  
Sonra hepimiz binerdik kırmızı-beyaz bir uçağa  
Ve büyükannenin çiftliğine giderdik,  
Ve Tigru da bahçedeki kedilerle oynardı,  
Ve küçük arabalarımızı yarıştırdık sokakta,  
Ve izlerim senin kuklanı denize fırlatmanı,  
Ve öper seni annem ve her şeyi yoluna sokar,  
Ve bırakırım gecenin canavarları hakkında yazmayı  
Ve musmutlu yaşar gideriz sonsuza kadar.

## **ANTOINE CASSAR**

Antoine Cassar (London, 1978) is a Maltese poet, translator, editor and creative activist. He writes in Maltese and English, mostly about maps and borders, cities and language, walking and mental health. His poetry has featured on Lithub, RN Books & Arts (Australia), France 3 TV, Radio Nacional de España, SFR 2 Kultur (Switzerland), and RTV Slovenija, among others.

*Erbgħin Jum* (Forty Days, EDE, 2017), a book-length poem on childhood trauma, depression, and walking as a process of healing, was awarded the Malta National Book Prize in 2018, and is shortlisted for the European Poet of Freedom award.



## **NIGHT 0**

A shudder jolts me in the thick of night,  
my heaving heart is hit by just how much  
I am alone, how much at fault, how beneath me  
the mattress and floor are mere illusion —  
down I fall into a round abyss:  
deep as the eyes that live forever scorned,  
deep as the blood that drips from every pore,  
deep as the liver blackening with memory,  
deep as the womb snatched from my mother's belly.

## DAY 1

Let us tread the first step of this penance,  
I and this body spilling ancient guilt.  
Forty days, ten thousand steps each morning  
till the end of the year, or until I wilt.

The first step. The second step. Each step a leap  
over an endless fall, a lurking pit  
that cackles and chatters with starving fangs;  
pits stationed along the serpentine paths  
of the crumpled map of the past.

The third step. The fourth. Each step lighter  
than the one before it, begetting the next;  
the soles of my feet fathom the ground,  
forgetting that they tread a tightrope.

The fifth, the sixth, the seventh — till I lose count  
of the ghosts that shrink away behind me,  
until my chest advances light as air.

I want the drizzle in the ruins of my hair,  
I want the flow of sweat along my shoulders,  
a baptism rinsing the letters of my name.  
I want the rucksack warm against my back,  
I want the boil of blood along my legs,  
a fire purging my body of its shame.

Forty days, ten thousand steps each morning,  
toward no arms but those of the earth's curve,  
toward no lips but those of the breeze,  
toward no warm bosom but that of the sun.

Forty mornings from today till the end of the year,  
to atone for every fault, dispel all fear,  
to roll out the map once more, restore its place,  
to reset the compass at the end of the tightrope  
then either I go on walking, or I wilt.

## NIGHT 2

I cannot force you to cherish the sea.  
You waited two years to tell me you despise it.  
Two years to tell me that the salted air  
makes you want to cough out your entrails.  
All those hearts traced in the sand to later confess  
that, from the start, you've resented my wish  
for us to plant our roots on this island.  
And all the verses in which I rhymed your breath  
with the ebb and flow of the waves, your lashes  
with the rise and fall of the waves, your tresses  
with the waves I plied to dock at your chest.  
Today I can't tell if I sang your name with the sea  
or if I sang the sea with the letters of your name.

I cannot force you to cherish the sea.  
You waited two years to tell me you despise it.  
Right then, the earth slid from beneath my feet,  
you left me here with my roots exposed  
to a sealess coast, a sandless beach,  
a soilless island swimming in darkness  
where the letters of your name swirl and spiral  
and on them and inside them come to nest  
a thousand sneering spirits, hand in hand.

### **DAY 3**

Walking is a balm for the heart. Walk, then.  
Should you cry a sea, rinse your feet in it.  
Should your eyes burn, plunge them into the wind.  
Heed not who belittles you for them to grow.  
Heed not who startles you to soothe their woe.  
Heed not the red scythe of your rising shadow.  
If anything, this pain will spur you on.  
Cry, then. Be your very own cat.  
Walk. Be the path that welcomes your foot.  
Write. Be the word that recounts your silence  
and release it to the wind. This is your duty.

## NIGHT 4

Father who art in the hell thy hands created  
with each fist planted in my mother's eyes,  
with each lash of the belt upon my back,  
with each demented yell still splitting the walls  
of the house thirty years after its collapse,

I'm the man of the house and what I say goes,  
do as I say or I'll fucking kill you,  
leave and you'll never see your kids again

with each word you pounded into our heads  
with the hammer so proudly glued to your palms,

she left you, she don't want you, she's not your mum,  
what mother would ever desert her children?,  
don't bother looking for her, I'll find you a new one

with each drop of poison you fed us at the table  
and each fuckyourmother as a tear escaped us,

will you stop crying like that evil whore,  
I wouldn't piss on her if she was on fire,  
when she dies watch see me spit upon her grave

if only you knew how many times I've recoiled

from this cracked face in the glass, a child of hate,  
child of your escape from the tight-necked cassock,  
child of the cheap relief you sought when hurt,  
a walking lapse of your youth after the snub  
from the gem who declined to elope with you,  
a walking blunder who since the age of eight  
has never ceased to picture his revenge —  
I can't promise to forgive before I understand you,  
I can't promise to understand before I bury you.

I know how it feels to break out of a cage  
and sense the thermals wafting in your wings,  
and head for the sun and feel smugly pleased  
and awake with your beak brimming with mud.  
I know how it feels to strike a mirror  
and crunch on the shards with famished jaws,  
and lick your blood back up from the tiling  
and count each tepid drop, count every loss.  
I know how it feels to live in exile  
and chew at your roots till you vomit the surf,  
and seek refuge from the shivers of seclusion  
only to hanker for the solace of salt.  
What I can't understand is why you still cling  
to the slip-up when you were in your prime,  
not allowing you to forgive yourself  
nor to let the hammer slide from your grasp.

Father who art in the hell thy hands created,  
who cursed thine own name, crushed thine own kingdom,  
thy will was not done either in earth or heaven,  
thou gavest us our daily bread on condition  
that we erase our mother from our minds,  
from our skin, from our blood and from our roots,  
that we forgive thy trespasses without remorse,  
that we forbear temptation and evil in thy name  
and agree that it be so till the day you die —  
I can't promise to forgive before I understand you,  
I can't promise to understand before I bury you.  
Thirty years fleeing my mother in the glass.  
Do not let me feel shame too lest I take after you.



## DAY 5

Like a raindrop falling never to land,  
where is the just desert, the crack, the earth  
that had promised to absorb me whole,  
to water the land I carry within me,  
nurturing flowers to stop its every hole?

From pit to pit I walk and leap and walk,  
the thirst for solace pressing through my blood.  
The seam of guilt runs deep, it burns well,  
there's comfort in this combustion in my chest.  
Onward, onward, oxygen in the sails,  
ten thousand steps, ten thousand leaps of faith,  
don't be afraid to cheer at every streak of blue,  
don't be afraid to weep at every willow.  
This foot wants to take root. Raise it above the soil.  
This foot wants to take wing. Set it back down.  
If a monster pops up to halt your tracks  
stand your ground, defy him, speak your mind,  
watch him give way, and set the next foot down.  
March on like a wave toward the shore  
and then another wave upon another.  
Eight kilometres in, you'll start to feel  
the throb of fever wither in your blood.

That's enough for today. Now take a rest.

The road will be long, and you've barely set out.  
Another day will dawn, with guilt afresh  
after another night hearing the ghosts.  
Meanwhile, take this newly acquired solitude  
to feast upon with bread, swig down with water.

## DAY 9

You have two or three days' walk to catch up on.  
You've spent too long sat down wringing your veins.  
Do not fear the rain. Set your face to the chill,  
sharpening your thoughts, tempering your urge.

Grey upon grey. Grey into grey. Grey the pigeon  
hopping in front of you. Grey the pavement  
leading to grey streets. Grey the horizon  
concealed by the grey. From your mouth rises  
grey steam melting into the grey of the air.  
How many shades of grey does grey contain?  
From pale to dark, from charged to light,  
mist grey, rat grey, office coffee grey,  
liver grey, ash grey, snotty tissue grey,  
grey the wolf that howls at the full moon,  
grey the belly of the whale lulling Jonah,  
grey the elephant and its memory vault,  
grey the long-faced ghost who rises from the pit,  
grey the father's belt in his children's face,  
dust grey, dirt grey, sodden mop grey,  
locket grey, bullet grey, wailing mother grey,  
grey the English boarding school canteen,  
grey the intestine digesting the void,  
grey my mother's face stamped on my eyelids,  
grey the crush of tablet foil in my hand,

grey the hospital ward, grey the sleepless night,  
pipe grey, gripe grey, puke-soiled linen grey,  
metal grey, washout grey, what-the-fuck grey,  
grey put a sock in those voices right away,  
grey my brain dead after a walk in the grey.

Tomorrow I'll catch up on three or four days' walk.  
Today won't count. Today was utter wreck.

## NIGHT 18

The thirteenth flight I've taken since I left you,  
you, and something of myself too.  
Instead of my hand aflutter in your night-black hair  
this burdened craft scraping through the dusk,  
shuddering now and then to crease  
the map spread out below my eyes  
that blacken with each trip from dark to dark.  
The void outside finds room within my belly,  
spreading to conquer the cage of my chest;  
my mind strains against the urge to rifle through it,  
but it's already too late — one thought was all it took.  
The vowels of your name play in my clogged ears.  
I almost hear you say serves you right,  
for my slight, for having pulled from beneath you  
the warm bedsheets which for two years caught  
the seeds whose absent yield they mourn.  
And here I am tonight, constricted, frozen  
in a piece of metal loaded with babies' wails,  
losing count of the times I've recalled the first  
time I spotted you beneath the moon, the first  
time I tasted your date-sweet lips, the first  
time we stripped by the embers, the final  
time we rested with my arm upon your waist,  
my fingers sleeping serene against your womb.

I who had to fly far and away  
hoping to pilot my own life once again  
ended up journeying with my feet swaying in the air  
with nothing but a laboured map and a pointless compass,  
restlessly leaping from bar to bar  
of a round cage spinning on a disjointed axis.

Pointless, all pointless — the borrowed wings, the oil  
pumped from beneath the rock to burn  
with spent dreams so many feet above the clouds.  
All pointless — the tickets to scattered cities,  
the passport of a landless country  
whose population numbers one,  
one born and yet to die in distant exile.

This is not the final trip, not the final weep,  
this is not the final pain my body has reaped.  
I fix my gaze on the emergency exit —  
too tired to just stand, open and leap.  
In the turbulence, another baby starts to cry.  
I'd be a bird if only you were sky.

## NIGHT 20

Little brother, where have you come to hide?  
You've barely learnt to walk, your dummy  
still dripping with sour milk, and already you seek  
the darkness of a corner in the wardrobe?  
Come, chin up, give me your hand, come,  
don't be scared of my face 'cause it looks like pa's.  
He won't be shouting any more, he just went out,  
by the time he and his belt return  
we'll be asleep. Come, let's play a game,  
we can race the cars around the map,  
we can cradle one-eyed Tigru, riddled with holes,  
we can build a green shelter for him to sleep in,  
we can fly the red-and-white plane to Malta,  
we can call nanna on the blue telephone,  
we can play a little piano with mummy  
as she sings us the song of the marble dove.  
Come on mate, come out, I'll read you a story  
I wrote about a hideous monster of the night  
that rides a rocket to the web of stars,  
gets stuck, then the spider creeps toward it  
and gobbles it up, rocket and all.

Oh no! Shhhh! Move over just a little,  
he's back, the key's just slid into the lock,  
make room for me, come close so I can

cover your ears, you were right,  
the dark has fewer ghosts than the light,  
don't be scared, Tigru's here to guard the door,  
he'll defend us, shoo him away, or tear him to bits,  
wait, let me bring Tigru in or he might find us,  
I'll open the door slightly, don't make a noise,  
don't worry, the jangling belt you hear,  
that's only pa changing his trousers,  
mummy's cleaning the piano keys,  
the screams, that's 'cause she's seen a beetle,  
and pa's trying to stamp on it,  
that's him hammering a nail into the wall  
to hang a painting he just brought for mummy,  
she's crying with joy because it's so beautiful,  
and it seems for once they've made their peace  
'cause they've gone all quiet, all the groaning's stopped.

Don't cry or he'll hear us, don't piss yourself  
otherwise I will too, and he'll sniff me out  
and scold me and whack me like last week  
and I'll have to stay home so my schoolmates  
don't laugh at the bruises on my face.  
Had I not left the telephone downstairs  
I would press a blue button and we'd see  
the black spider creep down from the web of stars  
to swallow pa and his belt in one gulp  
and we could go down to play the piano



as mummy sings to us of the marble dove  
that comes in the morning and eats from her hand  
and soon they're best friends in all the land  
come rain or shine, come wind or snow  
she stays till mummy says it's time to go  
so she spreads her wings and flies away  
then we'll all board the red-and-white plane  
and fly all the way out to nanna's farm  
and Tigru can play with the cats in the yard  
and we can race our little cars in the street  
and I'll watch you hurl your dummy to the sea  
and mummy will kiss you and it will all be right  
and I'll stop writing about monsters of the night  
and we'll live happily ever after.

## **LEJL 0**

Nistenbaħ b'ħasda kiesħa f'nofs ta' lejl  
u nintebaħ, b'qalbi ttaqtaq, b'kemm qiegħed  
waħdi, u kemm ħaqqni, u kemm hawn taħti  
is-saqqu u l-art mhumiex għajr illużjoni —  
nieżel f'abbiss tond u m'hawn xejn li jżommni:  
fond daqs l-għajnejn li stkerrhuni għal għomri,  
fond daqs id-demm qed joqtorli mill-pori,  
fond daqs il-fwied qed jiswied bil-memorji,  
fond daqs il-ġuf maħtuf minn ħoġor ommi.

## JUM 1

Immidu l-ewwel pass f'dil-penitenza,  
jien u dan ġismi jfur bi htijiet qodma.  
Erbgħin jum, għaxart elef pass kull għodwa  
sa tmiem is-sena, jew sakemm ninfena.

L-ewwel pass, it-tieni pass — kull pass qabza  
tiskansa l-waqgħa bla tarf li hemm tissajja  
f'kull hofra tiddieħaq b'nejbiet imġewħa  
skjerati tul il-mogħdijiet imserrpa  
tal-mappa mgħaffga kobba tal-passat.  
It-tielet pass, ir-raba' — kull pass ehfef  
minn ta' qablu, jistieden ta' warajh,  
il-pali ta' saqajja jhossu l-qiegħa,  
jinsew li mixjin fuq ħabel stirat.  
Il-ħames, is-sitt, is-seba' — sa nitlef  
l-għadd tal-ihirsa li tbiegħdu warajja,  
sa sidri jibqa' għaddej ħafif daqs l-arja.

Irrid l-irxiex fil-fdalijiet ta' xagħri,  
irrid l-għaraq niezel m'għonqi u spallejja,  
magħmudija tlaħlaħli l-ittri t'ismi.  
Irrid is-sħana tal-barżakka f'dahri,  
irrid id-demmi ibaqbaq tul riglejja,  
ħuġġieġa ssaffili d-dnubiet ta' ġismi.

Erbgħin jum, għaxart elef pass kull għodwa,  
lejn ebda par dirgħajn għajr dawk tax-xefaq,  
lejn ebda par xufftejn għajr dawk taż-żiffa,  
lejn ebda sider sħun għajr dak tax-xemx.

Erbgħin għodwa mil-lum sa tmiem is-sena,  
ħa nindem minn kull għelt, niskongra l-biża',  
nergħa' nifrex il-mappa, ingibha f'postha,  
f'tarf il-ħabel nergħa' niddritta l-boxxla  
'mbagħad jew inkompli għal triqti, jew ninfena.

## **LEJL 2**

Jien ma nistax ingieghlek tgħożż il-baħar.  
Stennejt sentejn biex għidt li ma tħobbox.  
Stennejt sentejn biex għidt li l-arja mielha  
ttik li tqahqah u kważi taqla' msarnek.  
Tant qlub fir-ramel biex imbagħad tqerr miegħi  
li ilek tistmerr mill-bidu x-xewqa tiegħi  
li nnizzlu nofs għeruqna f'din il-gzira.  
U tant versi nqabbel nifsek mal-mewg  
jofrogh u jimla, u xfar għajnejk mal-mewg  
tiela' u niezel, u n-nokkli twal mal-mewg  
fejn kont inbaħħar sa nittrakka f'sidrek.  
Illum ma nafx kontx ngħanni ismek bil-baħar  
jonkella ngħanni l-baħar bl-ittri t'ismek.

Jien ma nistax ingieghlek tgħożż il-baħar.  
Stennejt sentejn biex għidt li ma thobbux.  
Dak il-ħin tkaxkret l-art minn taħt saqajja,  
ħallejtni hawn b'għeruqi mperrċa fil-baħħ  
ta' xatt bla baħar, ta' plajja bla ramel,  
ta' gżira bla ħamrija tgħum f'swidija  
fejn l-ittri t'ismek iduru durella  
u fuqhom u ġo fihom jiġu jbejtu  
daħkana u għalenija eluf t'uħux.

### **JUM 3**

Il-mixi s-salmura tal-qalb. Mel'imxi.

Jekk tibki baħar, laħlaħ saqajk fih.

Jekk jaħarqu għajnejk, għaddashom fir-riħ.

Hallik minn min iċekknek biex jitkabbar.

Hallik minn min ikexkxek biex jistabar.

Hallik minn dellek ġej bil-mingel l-aħmar.

Jekk xejn, dan l-uġiġħ imexxik fi triqtek.

Mel'ibki. Kun qattus tiegħek innifsek.

Imxi. Kun it-trejqa li tilqa' sieqek.

Ikteb. Kun il-kelma li tfisser skietek

u itlaqha f'fomm ir-riħ. Dan huwa dmirek.

#### LEJL 4

Missier l'inti fl-infern li hloqt b'idejk  
ma' kull daqqa ta' ponn fuq għajnejn ommi,  
ma' kull sawta ta' ċinturin fuq dahri,  
ma' kull għajta mignuna li għadha ddamdam  
id-dar tletin sena wara li ġgarrfet,

jien ir-raġel u tiegħi tgħaddi dejjem,  
aġġmel kif qed ngħidlek inkella noqtlok,  
jekk titlaq 'l uliedek ma tarahom qatt

ma' kull kelma li sammartilna f'rasna  
b'martell il-kburija mwaħħal ma' jdejk,

telqitkom, ma tridkomx, dik mhijiex ommkom,  
liem'omm qatt abbandunat lil uliedha?,  
tfittxuha xejn, insibikom omm ġdida

ma' kull qatra semm li sqejtna mal-mejda  
u kull f'għoxxommok kif taqbzilna demgħa,

kemm se ddum tibki qisek dik il-qaħba,  
jekk tiegħu n-nar lanqas biss nobzoq fuqha,  
meta tmut arani nbul fuq qabarha

kieku taf kemm-il darba stħajt fil-mera

għax hriġt b'dal-wiċċ mixquq, frott il-mibegħda,  
frott il-ħarba mis-suttana tross m'għonqok,  
frott il-wens faċli li fittixt imwegġa',  
żball miexi ta' żgħożitek wara ċ-ċaħda  
mill-gawhra li ma riditx taħrab miegħek,  
żball miexi ta' żgħożitek li ilu joħlom  
mindu kellu tmien snin li jpattihielek —  
ma nwegħdekx li naħfirlek qabel nifhmek,  
ma nwegħdekx li se nifhmek qabel nidfnek.

Jien naf x'jigifieri taħrab minn gaġġa  
u tħoss ir-riħ sħun jonfoħ fil-gwinħajn,  
u tixxennaq għax-xemx u timla rasek  
u tisbaħ b'munqarek ifur bit-tajn.  
Jien naf x'jigifieri li tkisser mera  
u tqarmeċ il-frac bejn il-ħniek imġewħa,  
u tilgħaq demmek lura mill-madum  
u tgħodd kull qatra fietla, tgħodd kull telfa.

Jien naf x'jigifieri li tgħix fl-eżilju  
tgerrem għeruqek u tivvomta l-mewġ,  
u tfittex l-irdoss mir-reżħa ta' waħdek  
u tibqa' titkarrab għall-wens tal-melħ.  
Li ma nafx huwa kif għadek tiggranfa  
maż-želqa goffa fl-aqwa ta' żgħożitek,  
li ma tħallikx taħfer lilek innifsek  
jew titlaq għal darba l-martell minn idek.



Missier l'inti fl-infern li hloqt b'idejk,  
li sħitt ismek stess, saltnatek farraktha,  
ma kienx li ridt int fis-sema jew fl-art,  
il-ħobza ta' kuljum tajthielna dejjem  
bil-patt li 'l ommna nħassruha minn moħħna  
u minn ġildna u minn demmna u minn għeruqna,  
li naħfrulek dnubietek bla ma tindem,  
li ngerrgħu f'ismek it-tigrib u d-deni  
u naqblu li hekk ikun sal-jum li tmut —  
ma nwegħdekx li naħfirlek qabel nifhmek,  
ma nwegħdekx li se nifhmek qabel nidfnek.  
Tletin sena naħrab 'l ommi fil-mera.  
Tħallnix nistħi wkoll għax insir nixbhek.

## JUM 5

de la mer ou de moi

Bħal qatra xita taqa' bla qatt tolqot,  
fejn hu l-ħaqq, fejn hu x-xaqq, fejn hi l-ħamrija  
li kellha tilqagħni u tixrobni šiħħa  
ħa nisqi wkoll din l-art li ngorr ġo fija  
u nsodd it-toqob kollha b'fjuri godda?

Bejn ħofra u ħofra nkompli nimxi u naqbeż,  
bil-kilba li nistabar tagħfas f'demmi.  
Il-ħtija żejt għammieq li jaħraq tajjeb,  
dil-kombustjoni f'sidri fiha l-wens.  
'Il quddiem, 'il quddiem, ossiġnu mpoppa,  
għaxart elef pass, għaxart elef ħofra,  
b'kull skorċa blu fis-sema tibzax tifraħ,  
b'kull żafżafa max-xmara tibzax tokrob.  
Dis-sieq trid issir għerq. Thallihieq tieqaf.  
Dis-sieq trid issir ġewnaħ. Ibqa' middha.  
Jekk iwaqqfek xi mostru jfiġġ minn taħt  
żomm sod, sfidah kif taf, kellmu bi kliemek,  
arah iċedi l-pass, u erga' midd sieqek.  
Ibqa' sejjer bħal mewġa lejn ir-ramla  
u fuqha mewġ'oħra, u mewġ'oħra fuqha.  
Wara tmien kilometri għad tibda tħoss  
id-damdim tad-deni tul demmek joqgħod.

Għal-lum imxejt biżżejjed. Issa strieħ.  
Għad baqagħlek xi tterraq — għadek tibda.  
Għada jisbaħ ukoll, bl-indiema friska  
wara lejl ieħor tisma' lill-iħirsa.  
Intant, ħu s-solitudni l-ġdida tiegħek  
ħa ticolha bil-ħobż, tixrobha bl-ilma.

## JUM 9

Illum trid timxi ta' jumejn jew tlieta.  
Qattajt wisq hin bilqieghda taghsar demmek.  
Tibzax mix-xita. Ir-rezha ilqagħha f'wiċċek,  
tiffriška l-ħsibijiet, tmewwet il-ħerqa.

Griż fuq griż. Griż ġol-griż. Griż il-beċċun  
izappap quddiemek. Griża l-bankina  
tinfed f'toroq griži. Griż l-orizzont  
ma jidhirx wara l-griż. Minn fommok ħierġa  
fawra griża tinħall fil-griż tal-arja.  
Kemm-il sfumatura griż fiħ il-griż?  
Bejn ċara u skura, bejn tqila u ħafifa,  
griż ċpar, griż far, griż kafè tal-uffiċċju,  
griż fwied, griż irmied, griż żlieġa fit-tixxju,  
griż lupu jagħwi taħt il-qamar kwinta,  
griż żaqq ta' baliena twennes lil Ġona,  
griż iljunfant b'memorja li żżomm kollox,  
griż ħares wiċċu twil tiela' mill-ħofra,  
griż ċinturin ta' missier f'wiċċ uliedu,  
griż għabra, griż traba, griż mopp imxarrab,  
griż domna, griż ċomba, griż omm titkarrab,  
griż kantin ta' boarding school l-Ingilterra,  
griż musrana tiddiġerixxi l-vojt,  
griż wiċċ omni malli nagħlaq għajnejja,  
griż fojl tal-pirmli jtextex bejn idejja,

griż kamra tal-isptar, griż lejl bla rqad,  
griż pajp, griż għajb, griż remettar fil-friex,  
griż metall, griż ħadt żball, griż ma nafx xiex,  
griż aqta' dan il-ħsieb mill-aktar fis,  
griż moħħ mejjet wara mixja fil-griż.

Għada nimxi ta' tlitt ijiem jew erbgħa.  
Illum għoddni ma mxejtx. Illum kien herba.

## LEJL 18

It-tlettax-il ajruplan mindu tlaqtek,  
lilek, u xi ffit lili nnifsi wkoll.  
Flok idi mgewnha tul xagħrek imkewkeb  
dal-ingenu mtaqqal jigref il-lejl,  
kultant kemm kemm jitkexkex u jkemmixli  
din il-mappa mifruxa taħt għajnejja  
jiswiedu ma' kull vjaġġ minn dlam għal dlam.  
F'zaqqi l-wisa' ta' barra jsib il-vojt,  
jismen sa jaħkimli l-kaxxa tas-sider,  
il-ħsieb jissielet biex ma jgħawwarx fih,  
izda diġà tard wisq — basta ssemnih.  
F'widnejja misduda l-vokali t'ismek.  
Kwaži kwaži nisimgħek tgħidli haqqek,  
għax tlaqtek, għax ħiereg mort gbidt minn taħtek  
il-lizar sħun li laqa' sentejn żrieragħ  
u baqa' jibki l-wild li ma nibbitx.  
U llejla hawn jien nitgħaffeg u ningazza  
go biċċa metall tqil bil-krib tat-trabi,  
nitlef l-għadd tad-drabi li ftakart fl-ewwel  
darba li lmaħtek taħt il-qamar, fl-ewwel  
darba li doqt xufftejk tat-tamar, fl-ewwel  
darba li nżajna hdejn il-gamar, fl-aħħar  
darba li strahna bi driegħi ma' qaddek,  
u subgħajja jorqdu sielma fuq zaqqek.

Jiena li kelli ntir 'il barra u 'l bogħod  
biex forsi nerga' nsir ta' ħajti l-bdot  
sfajt interraq b'saqajja mbandla fl-arja  
b'xejn għajr mappa mħarrta u boxxla bla labra,  
naqbeż bla nistabar minn żbarra għal żbarra  
ta' qafas tond idur fuq fus żlugat.

Għalxej' l-gwinħajn missellfa, għalxejn iż-żejt  
ippompjat minn taħt il-blat biex jinħaraq  
mal-ħolm mitluf tant piedi 'l fuq mis-shab.  
Għalxej' l-biljetti lejn bliet sparpaljati,  
għalxej' l-passaport ta' pajjiż bla art  
b'popolazzjoni ta' persuna waħda  
li twieldet u għad tmut f'ezilju mbiegħed.

Dan mhux l-aħħar vjaġġ, din mhix l-aħħar demgħa,  
dan mhux l-aħħar uġiġħ li f'gismi ngema'.  
Niċċassa lejn il-ħruġ tal-emergenza —  
għajjen wisq biex inqum, nifthū u nintrema.  
Tibki tarbija oħra fit-turbulenza.  
Nixtieqni għasfur biss jekk int is-sema.

## **LEJL 20**

Hija, fejn mort tistaħba? Għadek lanqas  
tlaqt timxi, il-ħalib qares għadu joqtor  
minn mal-gażaža, u diġà bdejt tfittex



id-dalma fir-rokna tal-gwardarobba?  
Oħroġ, isa, kuraġġ, tini jdejk, ejja,  
tibżax minn wiċċi għax jixbah lil tal-pa.  
Mhux se jgħajjat iktar, għadu kif hareġ,  
sakemm jidħol lura biċ-ċinturin  
inkunu reqdin. Isa, ej' ħa nilagħbu,  
intellqu l-karozzi madwar il-mappa,  
inbennu 'l Tigru mtaqqab u b'għajn waħda,  
nibnulu għarix aħdar ħa jistrieħ fih,  
intajru l-ajruplan l-aħmar lejn Malta,  
inċemplu 'n-nanna bit-telefon blu,  
indoqqu ftit il-pjanu ħdejn il-mummy  
tkantalna l-għanja tal-ħamiema bajda.  
Isa xbin, oħroġ, ħa naqrlek storja  
li ktibt dwar mostro ikrah lewn il-faħam  
li tela' b'rokit sal-għanqbut tal-kwiekeb  
u wehel hemm sa xxabbtet lejħ il-brimba  
u belgħitu b'hatfa bir-rokit b'kollox.

Anzi, xxxx!, aghmilli ftit wisa', reġa'  
gie, dieħla ċ-ċavetta fis-serratura,  
ersaqli ħa nidħol, ej' tgeddes miegħi  
ħa ngħattilek widnejk, għandek raġun,  
id-dlam fih inqas iħirsa mid-dawl,  
tibżax, hawn Tigru għassa wara l-bieba,  
jekk ifittixna se jaqbeż għalina,  
se jgerrxu 'l hemm, jew iġibu biċċiet,

stenn ha ndaħħlu magħna ma jmurx isibna,  
se nbexxaq ftit il-bieba, tagħmilx ħoss,  
tinkwieta xejn, iċ-ċinturin iċekċek  
dak il-pa qed ibiddel il-qalziet,  
il-ma qed tnaddaf it-tasti tal-pjanu,  
issa qiegħda tixher għax rat wirdiena,  
il-pa qed jaqbeż fuqha biex jgħaffiġha,  
issa qed isammar musmar ġol-ħajt  
biex idendel kwadru li ġab għall-mummy  
qiegħda tibki bil-ferħ għax sabiħ ħafna  
u jidher li għal darba għamlu l-paċi  
għax issa waqa' s-skiet u m'hawnx tgemgim.

Tibkix għax se jismagħna, tagħmilx taħtek  
għax inkella se nibda jien ukoll  
u malajr ixommni u jigi jgħajjarni  
u jtini xebgħa bħal tal-ġimgħa l-oħra  
u jkollni nibqa' d-dar biex tal-iskola  
ma jidħqux bija ħabba t-tbengil f'wiċċi.  
Kieku ma ħallejtx it-telefon isfel  
kont nagħfas buttuna blu u naraw nieżla  
il-brimba sewda minn gos-sema mkewkeb  
u tibra' lill-pa biċ-ċinturin b'kollox  
u nkunu nistgħu ninzlu ndoqqu l-pjanu  
bil-mummy tkanta tal-ħamiema bajda  
li tiġi filgħodu u tiekol minn idha

u jsiru jinħabbu u jsiru ħbieb sewwa  
u tibqa' ħdejha għal żmien, ma tmur imkien  
sa fl-aħħar il-mummy tgħidilha titlaq  
u tiftaħ il-ġwienah u ttir minn idha  
imbagħad nirkbu lkoll fuq l-ajruplan l-aħmar  
u ntiru lejn ir-razzett tan-nanniet  
u Tigru jilgħab mal-qtates fil-bitha  
u ntellqu l-karozzi barra fit-triq  
u l-gaža narak tgaraha fil-baħar  
u l-mummy ttik l-ikbar bewsa fid-dinja  
u nieqaf nikteb dwar il-mostri suwed  
u ngħixu ferħanin għal bosta snin.